

prima instanță: V. Orîndaș
instanța de apel: S. Caitaz, A. Nogai, N. Craiu

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cotov Iurii ,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cotov Iurii către Primăria municipiului Chișinău și Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări de servicii a Consiliului municipal Chișinău privind anularea dispoziției viceprimarului nr.684-d din 03 iulie 2012 și obligarea Direcției generale comerț, alimentație publică și prestări de servicii a Consiliului municipal Chișinău de a restitui originalul autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr.5384 din 29 decembrie 2007 pentru desfășurarea comerțului cu amănuntul pe adresa mun. Chișinău, str. Alecu Russo 11, eliberate Întreprinderii Individuale „Cotov Iurii”

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău și casată hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2013, de admitere integrală a acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 03 septembrie 2012 Cotov Iurii s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Primăria municipiului Chișinău și Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări de servicii a Consiliului municipal Chișinău privind anularea dispoziției viceprimarului nr.684-d din 03 iulie 2012 și obligarea Direcției generale comerț, alimentație publică și prestări de servicii a Consiliului municipal Chișinău de a restitui originalul autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr.5384 din 29 decembrie 2007 pentru desfășurarea comerțului cu amănuntul pe adresa mun. Chișinău, str. Alecu Russo 11, eliberate Întreprinderii Individuale „Cotov Iurii ”.

În motivarea acțiunii a invocat că este întreprinzător individual, înregistrat la Camera înregistrării de Stat ca întreprindere individuală „Cotov Iuri ” cu număr de

identificare de stat 1007600030133, este deținător al autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr. 5384 din 29 decembrie 2007 pentru desfășurarea comerțului cu amănuntul pe adresa mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 11. Indică reclamantul că, autorizația este eliberată în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007 și este valabilă până la 11 decembrie 2013.

Indică Cotov Iurii că la data de 17 iulie 2012 a fost contactat prin telefon de angajații Direcției generale comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului municipal Chișinău cu solicitarea de a se prezenta la sediul acesteia cu originalul autorizației, în aceeași zi s-a și prezentat la locul dat, unde, fără careva explicații, i-a fost înmănată dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 684-d din 03 iulie 2012 cu privire la anularea autorizației de funcționare a gheretelor de funcționare din str. Alecu Russo, sect. Râșcani, mun. Chișinău și i s-a luat originalul autorizației.

Menționează reclamantul că, la rugămintea de a i se întoarce originalul autorizației a primit refuz neîntemeiat și până în prezent nu poate să-și restituie autorizația.

Prin dispoziția respectivă s-a anulat autorizația de funcționare nr. 5384, eliberată ÎI „Cotov Iurii” valabilă până la 11 decembrie 2013 pentru ghereta amplasată pe str. Alecu Russo, 11 și alte autorizații de funcționare, eliberate altor întreprinderi individuale, pentru gheretele amplasate pe aceeași adresă.

Consideră reclamantul că dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 684-d din 03 iulie 2012 cu privire la anularea autorizației de funcționare a gheretelor de funcționare din str. Alecu Russo 11, sect. Râșcani este ilegală, deoarece conform pct. 8.2 din Regulamentul privind eliberarea autorizațiilor de funcționare unităților comerciale și de prestare a serviciilor sociale pe teritoriul municipiului Chișinău nr. 13/4 din 27 decembrie 2007, autorizația se anulează doar la cererea titularului autorizației privind încetarea activității întreprinderii sau lichidarea acesteia sau prin actul de control, întocmit la fața locului, privind închiderea sau lichidarea întreprinderii

Susține Cotov Iurii că prin acțiunile ilegale ale pârâților i s-a vătămat dreptul fundamental de a se bucura de proprietate, garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prin prisma căruia autorizația poate fi privită ca un bun, ca o speranță legitimă în posibilitatea de a obține beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei autorizații.

Indică că la 03 august 2012 s-a adresat pârâților cu cerere prealabilă, însă ultiimi nu i-au satisfăcut cerințele, motiv pentru care a depus prezenta cerere de chemare în judecată (f. d. 3-4).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2012 acțiunea înaintată de Cotov Iurii a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f. d. 35-39).

La 14 decembrie 2012 Cotov Iurii a depus recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2012, care a fost admis prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, cu casarea hotărârii primei instanțe și remiterea pricinii la rejudecare după competență la Judecătoria Centru, mun. Chișinău (f. d. 83-89).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2013 acțiunea înaintată de Cotov Iurii către Primăria municipiului Chișinău și Direcția

generală de comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului mun. Chișinău privind anularea actului administrativ a fost admisă integral.

Instanța a dispus anularea dispoziției Viceprimarului mun. Chișinău nr. 684d din 03 iulie 2012 și obligarea Direcției generale de comerț, alimentație publică și prestări servicii a Consiliului mun. Chișinău de a restitui originalul autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr. 5384 din 29 decembrie 2007 pentru desfășurarea comerțului cu amănuntul pe str. mun. Chișinău, str. Alecu Russo 11, eliberate ÎI „Cotov Iurii” (f. d. 112).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 28 octombrie 2013 Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău au declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea hotărârii judecătorești din 23 septembrie 2013, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere a pretențiilor înaintate de Cotov Iurii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014, a fost admis apelul Consiliului mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău și casată hotărârea judecătorească a Centru mun. Chișinău din 23 septembrie 2013, de admitere integrală a acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 10 septembrie 2014, Cotov Iurii a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014 și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului Cotov Iurii a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta a încălcat legea contenciosului administrativ și nu a ținut cont că pârâtul nu a prezentat nici o probă care ar justifica anularea autorizației de funcționare.

În special, indică recurentul că, decizia Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2014 a fost adoptată cu încălcarea Principiului nr.6 al Recomandării nr. (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorare funcționării justiției, adoptate de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, care prevede că hotărârea trebuie să fie clară și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de reclamant și pârât.

Mai invocă recurentul că el este vorbitor de limba rusă, iar potrivit art.24 C.P.C. al RM decizia Curții de Apel nu i-a fost tradusă în limba pe care el o cunoaște.

Examinând cererea de recurs declarată de către Cotov Iurii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărâri instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat având caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Nu pot fi luate în vedere nici invocările recurentului cu privire la faptul că el este vorbitor de limba rusă, iar potrivit art.24 C.P.C. al RM decizia Curții de Apel nu i-a fost tradusă în limba pe care el o cunoaște.

Potrivit art. 24 alin. (2) CPC persoanele interesate în soluționarea pricinii care nu posedă sau nu vorbesc limba moldovenească sînt în drept să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret.

În instanța de apel recurentul a fost asigurat cu interpret, iar acesta nu a solicitat înmînarea actelor de dispoziție în limba rusă, legea în act sens neconținînd o reglementare precisă și clară, dispunînd doar prin alin. (5) din art. 24 că actele de dispoziție ale instanței judecătorești se înmînează participanților la proces, fiind perfectate în limba în care se desfășoară procesul ori, la solicitare, în limba de stat.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel, s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cotov Iurii, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Cotov Iurii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță